Черина, срма чирева,
Чесъ си главара повдигна
Той и главара отпръ га
И слаба гердань лютъ нелъ,
Вдвигна силни пушки,
Сякъ обиръ назадъ изтъ ни,
Че си пръ Лача отиде,
Главему въ Арсла подвзрли.
Сички по пути се чудъха,
Изтъ е Биширъ чисто селъ
Черина била ханъма.

2. Стоянъ и Нъдъ лъса
Отъ кенъ сас село гасалъ
Ней дути не се вльзвали,
Сега се комятъ да вльзатъ
Чашили се и вльзли
Срещъ село хоро играе
И тъ се вльзли въ хоро
Въ срещъ хоро бийрахъ себе
Нарадъ момчетъ гледели
Той ще си познай Недъла,
Бешъ - гойдрийска дъ сестра
Не я нимай познавалъ
Ней я е познаъ млодъ Стоянъ
Че я за ръце улови
Чеся повде завяде
На врахъ на Страра Планина
На хайдушко хорище.
Жесно ясне ще ядятъ
Червено вино ще пиятъ,
Недъла ще имъ зачива
Сякому сама пушива
Одоянъ нея донява,
Съ дребния сякъ донява
Стоянъ невъли думаше:
„Помнишли, Недъно, знаешли
Кога бъхъ у васъ разайе
Лъта ма трета затреи
Бързама слава заболъ
Лъ ми водица поискахъ